

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120405761
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:6120405761.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava samosudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému V. F., N.. XX.X.XXXX, A. W.. Q.. Š. XXX, XXX XX N. B., zast. JUDr. Viktóriou Kerekešovou, advokátkou, Šafárikova 71, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 20.000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podaným návrhom v upomínacom konaní doručeným na Okresný súd Banská Bystrica, oddelenie upomínacieho konania žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 20.000 eur s prísl. a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že pohľadávku nadobudol dňa 24.3.2020 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s.. Z návrhu ďalej vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovaným dňa 23.9.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 14.5.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 13.5.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 27.175,14 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 19.258,93 eur, z riadneho úroku vo výške 5.671,71 eur, z úroku z omeškania vo výške 2.173,70 eur a z poplatkov vo výške 70,80 eur tak, ako bola generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady vo výške 0 eur. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 20.000 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 19.258,93 eur a z neuhradeného riadneho úroku vo výške 741,07 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca neuplatnil.

2. Na základe takto podaného návrhu tamojší súd dňa 11.11.2020 pod sp. zn.: 34Up/1930/2020 vydal platobný rozkaz, ktorým vyhovel návrhu žalobcu a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 20.000 eur s príslušenstvom.

3. Žalovaný proti platobnému rozkazu podal odpor, v ktorom poukázal na obsah spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky. Žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a dôkladne

nepreveril bonitu žalovaného pred podpísaním Zmluvy. Dospel by k záveru, že žalovaný nie je schopný zo svojho príjmu uhrádzať tak vysoké mesačné splátky úveru. O čom svedčí aj fakt, že žalovaný uhradil len tri splátky úveru v stanovenej výške a do omeškania so splácaním dlhu sa dostal už pri štvrtej splátke. Za zmätočné považuje žalobca aj ustanovenie o poplatku za poistenie úveru vo výške 11.70 eur mesačne, ktorý je splatný v termíne a periodicite splátky úveru, nachádzajúce sa v Čl. I Zmluvy, nakoľko príloha zmluvy - súhlas s poistením k Úveru nebola zmluvnými stranami podpísaná. V rovnakom článku zmluvy sa v rozpore s uvedeným uvádza, že bankou sa požadované ručenie alebo poistenie nevyžaduje. Zmluvná podmienka o poistení úveru bola zakomponovaná do Čl. II. bod 15 Zmluvy, na vopred pripravenom tlačive a žalovaný nemal v danom prípade reálnu možnosť takéto poistenie odmietnuť. Z Čl. I. (Základné podmienky) vyplýva, že výška úrokovej sadzby pre spotrebný úver je fixná do splatnosti 10,40% p.a. a po zohľadnení zľavy je 8,40 % p.a. Pre tento prípad je v zmluve uvedená RPMN vo výške 9,81 % a priemerná RPMN vo výške 10,07 %. Nikde v zmluve sa však nenachádza údaj o RPMN ani o priemernej RPMN pre prípad, ak spotrebiteľ počas obdobia trvania úverového vzťahu prestane spĺňať podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby. Takýto nedostatok považuje za nesplnenie podmienky uvedenia RPMN a priemernej RPMN v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Žalovaný tiež nesúhlasil s úročením úveru zo strany žalobcu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania.

4. Na podaný odpor reagoval žalobca podaniami zo dňa 1.3.2021 a 8.3.2021, v ktorých uviedol, že žalovaný poukázal na existenciu neprijateľných podmienok v zmluve, ale neuviedol o aké konkrétne ide. Zmluvu v rámci kontraktačného procesu predložil žalovanému na preštudovanie, pričom súhlas so zmluvou žalovaný vyjadril svojim podpisom. V čase uzavretia Zmluvy neexistovala žiadna objektívna a už vôbec nie vážna prekážka, ktorá by žalovanému znemožňovala resp. sťažovala oboznámiť sa s textom navrhovanej zmluvy (žalovaný: 1. nebol v časovej tiesni, 2. nikto ho k podpisu nenútil, 3. neinformoval postupcu, že by text bol preňho prípadne nečitateľným, či už z dôvodu veľkosti písma, prípadne očnej vady, nedostatku svetla, straty poskytnutých dokumentov, prípadne iných rýdzo subjektívnych dôvodov navrhovateľa; 4. nežiadal postupcu ani nikoho iného o dodatočné podrobnejšie vysvetlenie zmyslu niektorých navrhovaných zmluvných klauzúl a ani vysvetlenie právnych dôsledkov jednotlivých klauzúl). Žalovaný nebol donútený Zmluvu za ponúkaných podmienok podpisovať, nakoľko však podpisom vyjadril súhlas, postupca nemal dôvod pristupovať k individuálnemu dojednávaniu podmienok. V súvislosti s neuvedením RPMN pre prípad nedodržania podmienok pre poskytnutie zľavy uviedol, že zákon zakotvuje povinnosť uviesť v Zmluve údaj o RPMN vypočítaný podľa údajov platných v čase uzavretia zmluvy. S poskytnutím zľavy z úrokovej sadzby bola spojená povinnosť uzavrieť poistenie podľa programu „Výhodný súčet“. Nakoľko žalovaný prejavil záujem o poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby, uzavrel aj doplnkovú službu - poistenie schopnosti splácať úver. Toto poistenie preto muselo byť zahrnuté do výpočtu RPMN, čo v uvedenom prípade aj bolo naplnené. V súvislosti s tvrdením žalovaného o neuvedení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre prípad, ak spotrebiteľ počas obdobia trvania úverového vzťahu prestane spĺňať podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej Sadzby, poukázal, že aj

v prípade ak by mu zľava nebola naďalej poskytovaná, nedošlo by k zmene priemernej hodnote RPMN. Ďalej uviedol, že žalovaný dňa 23.09.2015 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 25.000 eur. Z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 10.088,17 eur. Žalobca si podanou žalobou uplatňuje sumu vo výške 20.000 eur ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 19.258,93 eur a z neuhradeného riadneho úroku vo výške 741,07 eur. Riadny úrok pritom predstavuje neuhradenú a nepremlčanú časť postúpeného riadneho úroku vyúčtovaného pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Z uvedeného dôvodu nepovažuje žalobca námietky žalovaného týkajúce sa úročenia úveru zo strany žalobcu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za relevantné pre výsledok konania a nepovažuje za potrebné sa k nim vyjadrovať. Zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne si žalobca uplatňuje výlučne z neuhradenej istiny úveru. Odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Klientom deklarovaný príjem overený dopytom do sociálnej poisťovne: 780 eur, Existujúce záväzky: 37 eur (celkovo 377, vypláca 340 eur), Maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov (55% z akceptovaného príjmu), Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 392 eur) $780 \times 55\% - 37 = 392$. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako

disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Existujúce splátky úverov a úverová história klienta bola overená dopytom do Úverového registra.

5. Spis bol tunajšiemu súdu doručený dňa 9.3.2021.

6. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný vyjadril písomným podaním zo dňa 8.4.2021, v ktorom uviedol, že žalovanému nie sú známe dôkazy o splnení zákonných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky a rovnako mu neboli doručené ani žiadne dôkazy o platnom postúpení pohľadávky. Namietal preto aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní. Žalobca doposiaľ neunesol dôkazné bremeno ohľadom zaslania a doručenia výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 11.4.2018, ktorou mal žalovaného upozorniť na omeškanie so splácaním pohľadávky a vyzvať ho na úhradu dlžnej sumy do 15-tich dní od jej doručenia s upozornením na možnosť straty výhody splátok. Žalobca rovnako nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky banky zo dňa 14.05.2018 do dispozičnej sféry žalovaného. Nakoľko žalobca v rozpore s ustanoveniami § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nepredložil súdu žiaden dôkaz o doručení upozorňujúcej výzvy žalovanému ani o doručení oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky banky, právny predchodca žalobcu nemohol platne postúpiť na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní, nakoľko v čase jej postúpenia sa nejednalo o pohľadávku splatnú a takéto postúpenie pohľadávky je neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky je podpísaná za postupníka (žalobcu) L. S. na základe plnej moci zo dňa 02.12.2019. Táto plná moc bola žalobcom predložená v upomínacom konaní 34Up/1930/2020 spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu a je podpísaná J. V. Š., v tom čase konateľom spoločnosti žalobcu. Vo výpise z obchodného registra žalobcu je uvedený spôsob konania štatutárneho orgánu od 8.6.2012 nasledovne: „Za spoločnosť koná konateľ samostatne. Konateľ podpisuje za spoločnosť tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis s dodatkom „konateľ“. Na plnomocenstve zo dňa 2.12.2019 však tejto dodatok pri podpise J. V. Š. absentuje. Zotrvál na vyjadrení, že po vykonaní prepočtov uvedenej RPMN na zmluve, výšky splátok, úrokovej sadzby a celkovej čiastky spojenej s úverom žalovaný dospel k záveru, že RPMN je nesprávne uvedená a nesprávne je uvedená aj celková čiastka spojená s úverom v neprospech spotrebiteľa. Žalobu navrhol zamietnuť.

7. Žalobca písomným podaním zo dňa 23.4.2021 uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 11.04.2018 a výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 14.05.2018, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanému. Žalobca v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadnej neexistencie. Žalobca poukázal aj na to, že postupca žalovaného pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach nad rámec svojich zákonných povinností upozorňoval žalovaného aj na možnosť uplatnenia práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ako však vyplýva z vyššie uvedeného, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo právne účinné bez ohľadu na vykonanie týchto výziev postupcom, nakoľko postupca v podaní zo dňa 14.05.2018 dodržal všetky zákonné náležitosti, ktoré mu ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) ukladá. Žalobca poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou. Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. OZ ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto,

ďalšiu splátku dlhu. Neuplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (14.5.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 15.2.2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 OZ splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 14.05.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.04.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.4.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.4.2018 tak začala v súlade s ust. § 103 OZ plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 15.4.2018) a uplynula by najskôr dňa 15.4.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 19.10.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby.

8. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 11Csp/31/2021 - 213 zo dňa 16.6.2021 žalobe vyhovel v celom rozsahu (výrok I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

9. Proti rozsudku zo dňa 16.6.2021 podal včas odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov celého konania.

10. Odvolací súd uznesením, č. k. 6CoCsp/58/2021-279 zo dňa 9.2.2022 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia poukázal na ust. § 53 ods. 9, § 565 OZ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách týkajúce sa splnenia predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt. Konštatoval, že v prejednávanej spore žalobca splnenie povinností v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení pre platné postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu preukazuje výzvou zo dňa 11.4.2018, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.5.2018, výzvou na plnenie pred postúpením pohľadávky zo dňa 16.12.2019 a oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 31.3.2020, ktoré doručoval žalovanému doporučenými zásielkami na adresu K. X, K., pričom tieto zásielky sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátili s poznámkou doručovateľa, že adresát na uvedenej adrese je neznámy a jedna zásielka sa vrátila s tým, že nebola prevzatá v odbernej lehote s tým, že schránka bola neoznačená. Právny predchodca žalobcu považoval tieto zásielky za doručené žalovanému v zmysle bodov 6.3. a 6.5. VOP Slovenskej sporiteľne, a.s., účinných od 1.1.2015, ktoré mali byť súčasťou zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorých písomnosť doručovaná poštou je doručená tretí deň po jej odoslaní, pričom banka používa na doručovanie písomností klientovi kontaktné údaje, ktoré klient banke oznámil. Z predloženej zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že žalovaný uviedol ako adresu trvalého pobytu obec N. B., L. W.. Q.. Š. XXX. Osobitne nebola v zmluve dohodnutá iná korešpondenčná adresa. Zo žiadnych dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by žalovaný oznámil inú korešpondenčnú adresu pre doručovanie písomností než je adresa jeho trvalého pobytu uvedená v úverovej zmluve a nie je zrejmé, z akých dôvodov boli tieto písomnosti doručované na adresu K. X, K.. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalovaný túto adresu oznámil jeho právnenému predchodcovi ako adresu korešpondenčnú a z týchto dôvodov je nepreskúmateľný záver súdu, v zmysle ktorého právny predchodca žalobcu splnil svoje povinnosti v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a následne v súvislosti s platným postúpením pohľadávky na žalobcu. Doručenie žalovanému vyššie uvedených výziev a oznámení na adresu K. X, K. môže byť účinné iba v tom prípade, keď na tejto adrese bolo aj reálne miesto jeho pobytu, resp. miesto, kde sa obvykle zdržiaval a mal tak reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom tejto vôle. Na základe doručeníek predložených žalobcom o doručovaní vyššie uvedených písomností

však táto skutočnosť preukázaná nie je, keďže podľa správ poštového doručovateľa bol adresát na uvedenej adrese neznámy a nemal tam ani poštovú schránku, pričom išlo o adresu, ktorá nebola v zmluve či iným spôsobom označená ako korešpondenčná. Poukázal tiež na § 7 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. 23.9.2015 a uložil súdu prvého stupňa dôsledne sa vyporiadať s otázkou, či Slovenská sporiteľňa, a.s. posúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver, či brala do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. V nadväznosti na to potom súd vyhodnotí, či nešlo o prípad v zmysle § 11 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 23.9.2015, v zmysle prvej vety ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Ak totiž veriteľ nemôže žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, nemôže pristúpiť ani k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a postúpiť potom mohol iba pohľadávku, ktorá sa stala splatnou v zmysle ustanovení zmluvy o splátkovom úvere. Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom súd rozhodne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

11. Súd rozhodnutie odvolacieho súdu doručil obom sporovým stranám. Žalobca vo svojom podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 1.4.2022 uviedol, že adresa K. X, K. bola ako korešpondenčná zadaná v internom systéme postupcu ešte pre uzavretím zmluvy - dôkaz Mail od postupcu. Žalobca požiadal postupcu o zaslanie PrintScreenu z interného systému, z ktorého bude táto skutočnosť zrejma. Postupca však v mailovej odpovedi uviedol, že túto skutočnosť nemôže poskytnúť. Táto informácia podlieha ochrane bankového tajomstva a postupca je žalobcovi oprávnený poskytnúť výlučne informácie týkajúce sa postúpeného úveru. Navrhol preto tento dôkaz vyžiadať súd od postupcu. Žalobca tiež uviedol, že postupca v čase poskytnutia úveru disponoval informáciou o príjme žalovaného vo výške 780 eur. Tento príjem deklaroval žalovaný v žiadosti o úver. Žalovaný ďalej deklaroval, že pracuje na dobu neurčitú a nemá vyživovaciu povinnosť voči žiadnym ďalším členom domácnosti. Poskytovateľ úveru tiež disponoval informáciou o výške záväzkov žalovaného, ktorý bol overený dopytom do úverového registra. Žalovaný mal v čase poskytnutia úveru 5 existujúcich záväzkov: 1. Splátkový úver XXXXXXXXXX s mesačnou splátkou 179 eur 2. Revolvingový úver s mesačnou splátkou 40 eur a aktuálnym zostatkom 800 eur (v dopyte do úverového registra ako úverový rámec 740 eur) 3. Splátkový úver s mesačnou splátkou 39 eur 4. Splátkový úver s mesačnou splátkou 82 eur 5. Ručiteľský záväzok s mesačnou splátkou 65 eur, z ktorej sa v rámci posudzovania bonity brala do úvahy splátka vo výške 37 eur. Poskytnutý úver mal byť použitý na úhradu prvých štyroch existujúcich záväzkov, preto sa v rámci skúmania bonity brala do úvahy výlučne mesačná splátka vo výške 37 eur. Maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov bolo v zmysle interných postupov postupcu stanovené na 55% z akceptovaného príjmu, teda na sumu 429 eur. Zvyšok jeho príjmu vo výške 351 eur predstavoval povinnú rezervu. Po odrátaní záväzkov bol disponibilný zostatok príjmu žalovaného stanovený na sumu 392 eur. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok, a preto mu bol úver poskytnutý. Ako ďalšie dôkazy predložil mailovú komunikáciu s postupcom, žiadosť o úver a výstup z úverového registra banky. Na pojednávaní zotrval na všetkých predchádzajúcich vyjadreniach. K spornej adrese uviedol, že je pravdepodobné, že žalovaný túto adresu uviedol vo svojom inom zmluvnom vzťahu.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 21.4.2020 uviedol, že žalobca nepredložil súdu žiadny relevantný dôkaz, na základe čoho mu doručoval písomnosti na adresu K. X, K.. Žalovaný nepožiadaval o zasielanie písomností na uvedenú adresu ani v Žiadosti o úver ani po uzatvorení Zmluvy o splátkovom úvere so Slovenskou sporiteľňou a.s. dňa 23.9.2015. Žalobca ani vo svojom následnom vyjadrení zo dňa 29.3.2022 nepreukázal, že by náležite skúmal bonitu žalovaného v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu skúmal alebo overoval príjmy a hlavne výdavky žalovaného. Za týchto okolností právny predchodca žalobcu zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7ods. 1 ZoSÚ, ale naopak svoje povinnosti porušil, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 prvá veta ZoSÚ, t.j. že nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. K vyhláseniu predčasnej splatnosti teda nedošlo a právny predchodca žalobcu nemohol postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému žalobcovi. Navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania. Návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

13. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

14. Predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 23.9.2015 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 25.000 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 108 splátkach vo výške 345,87 eur mesačne. V zmluve sú uvedené tieto údaje: úver 25.000 eur, celková čiastka spojená s úverom 37.351,89 eur, ročná úroková sadzba po zohľadnení zľavy 8,40 %, priemerná hodnota RPMN 10,07 %, RPMN 9,81 %, konečná splatnosť 15.10.2024, splatnosť prvej splátky 15.11.2015, poplatok za poistenie úveru 11,70 eur mesačne, splatný v termíne a periodicite splátky. Úver bol použitý na vyplatenie splátkového úveru v SISp vo výške 11.639,15 eur a revolvingového úveru v SISp vo výške 800 eur, záväzkov v iných bankách - splátkový úver s aktuálnym zostatkom 2.000 eur a splátkový úver s aktuálnym zostatkom 4.930 eur. Súčasťou úverovej zmluvy sú aj súhlas s poistením úveru, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informácia o RPMN.

15. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko s.r.o., ako postupníkom bola dňa 24.3.2020 pohľadávka voči žalovanému postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o., čím bola daná aktívna vecná legitimácia žalobcu. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0216/2020/CE uzatvorenou medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava zo dňa 24.3.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému tak, ako to vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok v celkovej výške zostatku pohľadávky 27.175,14 eur pozostávajúcej z istiny vo výške 19.258,93 eur, riadneho úroku vo výške 5.671,71 eur, úroku z omeškania vo výške 99,48 eur, poplatkov vo výške 70,80 eur.

16. Z Prehľadu splátok a úhrad a výpisu z úverového účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný ku dňu podania žaloby vykonal úhrady v celkovej výške 10.088,17 eur.

17. Z výzvy zo dňa 11.4.2018 vyplýva, že predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že je v omeškanií so splácaním pohľadávky banky ku dňu 11.4.2018 vo výške 2.762,41 eur a vyzval na jej zaplatenie najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Zásielka sa vrátila právnenému predchodcovi žalobcu späť s poznámkou doručovateľa adresát je neznámy. Výzva bola doručovaná na adresu K. X, K..

18. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.5.2018 vyplýva, že z dôvodu porušenia zmluvných podmienok banka vyhlásila ku dňu 13.5.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy vo výške 23.566,58 eur a vyzvala žalovaného na jej úhradu do 15 dní. Zásielka sa vrátila právnenému predchodcovi žalobcu späť s poznámkou doručovateľa adresát je neznámy. Oznámenie bolo doručované na adresu K. X, K..

19. Z výzvy zo dňa 16.12.2019 vyplýva, že výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky ku dňu 16.12.2019 predstavuje sumu 26.460,11 eur pričom vyzvala žalovaného na jej úhradu s upozornením, že banka je oprávnená postúpiť túto pohľadávku tretej osobe. Zásielka sa vrátila právnenému predchodcovi žalobcu späť s poznámkou doručovateľa zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Výzva bola doručovaná na adresu K. X, K..

20. Z pokusu o zmier zo dňa 22.7.2020 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 28.562,95 eur najneskôr do 1.8.2020.

21. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 31.3.2020, Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0216/2020/CE zo dňa 24.3.2020 a jej prílohy súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803. Zásielka sa vrátila právnenému predchodcovi žalobcu späť s poznámkou doručovateľa adresát je neznámy.

22. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015 (stav ku dňu 30.6.2015) súd zistil, že ku dňu podpisu zmluvy o úvere bola priemerná výška RPMN pre spotrebiteľské úvery vo výške viac ako 6.500 eur s dobou splatnosti od 5 do 10 rokov na úrovni 10,07 %.

23. Z výpisu z lustrácií klienta na č.l. 112, vyplýva, že žalovaný má kontrakty v šiestich finančných inštitúciách, pričom negatívne informácie neposkytla žiadna finančná inštitúcia, pričom celková suma splátok je 300 eur, splátkové úvery sú v celkovej výške 18.611 eur, nesplátkové úvery 740 eur, splátky s dátumom po splatnosti 0.

24. Z výpočtu RPMN na č.l. 131, 132 vyplýva, že pri úvere vo výške 25.000 eur, dátum pôžičky 23.9.2015, počet splátok 108, pri výške splátky 342,37 eur, poplatku za poistenie 11,70 eur by výška RPMN predstavovala hodnotu 9,91 %.

25. Z mailovej komunikácie žalobcu a postupcu vyplýva, že žalobca žiadal od postupcu doklad na základe ktorého bola zmenená korešpondenčná adresa žalovaného, nakoľko tento doklad nebol súčasťou zmluvnej dokumentácie. Postupca žalobcovi oznámil, že požadované nevie preukázať.

26. Zo žiadosti o úver zo dňa 23.9.2015 vyplýva, že žalovaný je zamestnaný v spoločnosti Y.-B., P..B. K. od 1.12.2013 na dobu neurčitú s príjmom 780 eur mesačne. Býva v prenajatom byte s počtom členov domácnosti 1.

27. Podľa § 2 ods. 1 zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

28. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

29. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

32. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 53 ods. 8 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

37. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

39. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľskom úvere) došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, v ktorom sa dve zmluvné strany dohodli navzájom si poskytnúť určité plnenia; právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný poskytnuté finančné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok spolu s úrokmi a poplatkami. V tomto prípade možno žalovaného s určitou povážnosťou považovať za spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) ZoSÚ, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane právneho predchodcu žalobcu možno považovať za dodávateľa podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu je teda potrebné pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu brať na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v OZ a najmä ustanovenia týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok, úprava ktorých je obsiahnutá v ust. § 53 OZ a ktoré poskytujú výraznú ochranu pre spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvoril so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu o úvere, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 25.000 eur. V konaní nebolo sporným poskytnutie úveru, pričom nebola sporná ani skutočnosť, že žalovaný svoje povinnosti riadne a včas neplnil, čo bolo dôvodom právneho predchodcu žalobcu na zosplatenie úveru. Súd mal preukázané, že žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce jej z predmetnej zmluvy, keď túto uzavrel za účelom získať peňažné

prostriedky, ktoré sa zaviazal splácať žalobcovi v mesačných splátkach. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky poskytnutého úveru, avšak svoju povinnosť splácať ho riadne a včas neplnil. Nesporným bola aj výška uhradených finančných prostriedkov žalovaným v sume 10.088,17 eur a žalovaný nerozporoval ani výšku odplaty na základe zmluvy. Nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní predstavuje zvyšnú časť istiny úveru vo výške 19.258,93 eur a riadny úrok vo výške 741,07 eur.

41. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitimáciu. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu- žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29.júna 2010). Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 11.4.2018 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že je v omeškaní so splácaním dlhu ku dňu 11.4.2018 vo výške 2.762,41 eur a vyzval ho k splateniu dlžnej sumy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Využil tak svoje právo podľa ust. § 565 OZ. Doručovanie výzvy preukázal kópiou doručky. Výzva bola žalovanému doručovaná na adresu K. X, XXX XX K.. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.5.2018 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 13.5.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Doručovanie oznámenia preukázal kópiou doručky. Oznámenie bolo žalovanému doručované na adresu K. X, XXX XX K.. Výzvou zo dňa 16.12.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlhu s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Doručovanie výzvy preukázal kópiou doručky. Výzva bola žalovanému doručovaná na adresu K. X, XXX XX K.. Listom zo dňa 31.3.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 24.3.2020. Doručovanie oznámenia preukázal kópiou doručky. Oznámenie bolo žalovanému doručované na adresu K. X, XXX XX K..

42. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca predložil súdu výzvu z 11.4.2018, v ktorej jeho právny predchodca vyzýva žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní od odoslania tejto výzvy. Výzva bola žalovanému doručovaná na adresu K. X, XXX XX K.. Zásielka bola vrátená s poznámkou doručovateľa, že adresát je na uvedenej adrese neznámy. Právny predchodca žalobcu považoval tieto zásielky za doručené žalovanému v zmysle bodov 6.3. a 6.5. VOP Slovenskej sporiteľne, a.s., účinných od 1.1.2015, ktoré mali byť súčasťou zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorých písomnosť doručovaná poštou je doručená tretí deň po jej odoslaní, pričom banka používa na doručovanie písomností klientovi kontaktné údaje, ktoré klient banke oznámil. Z predloženej zmluvy o splátkovom úvere ale aj zo žiadosti o úver vyplýva, že žalovaný uviedol ako adresu trvalého pobytu obec N. B., L. W.. Q.. Š. XXX. Osobitne nebola v zmluve dohodnutá iná korenšpodenčná adresa. Zo žiadnych dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by žalovaný oznámil inú korešpondenčnú adresu pre doručovanie písomností než je adresa jeho trvalého pobytu uvedená v úverovej zmluve a nie je zrejmé, z akých dôvodov boli tieto písomnosti doručované na adresu K. X, K.. Ani postupca na základe žiadosti žalobcu (mailová komunikácia) nevedel preukázať doklad, ktorý by preukazoval oznámenie inej adresy žalovaného ako uvedenej v zmluvných dokumentoch. Žalobca tak žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalovaný túto adresu oznámil jeho právnomu predchodcovi ako adresu korešpondenčnú. Z vykonaného dokazovania tiež nevyplýva, že reálne miesto pobytu žalovaného, resp. miesto, kde sa obvykle zdržiaval a mal tak reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom tejto vôle bola adresa K. X, K.. Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania dopytom do banky postupcu na zistenie z akého dôvodu bola uvedená iná adresa ako bola uvedená v úverovej zmluve, na ktorú boli žalovanému doručované výzvy banky a oznámenia. Žalobca argumentoval nemožnosťou zabezpečiť takýto dôkaz s odkazom, že táto skutočnosť je predmetom bankového tajomstva. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách okrem iného pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Uvedená informácia tak nepredstavuje predmet bankového tajomstva.

43. Podmienkou účinného zosplatnenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatnením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz. Žalobca nepreukázal splnenie tejto podmienky a preto nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru. Dôsledkom nesplnenia povinnosti

žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami zákona je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ustanovenia § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

44. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná (teda musia byť splnené predpoklady na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 OZ) a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1 Cdo 147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018 etc). Splnenie podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. o bankách je teda potrebné pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu, a iba v prípade splnenia týchto zákonných podmienok je daná aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie bankovej pohľadávky. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca nepreukázal platné nadobudnutie pohľadávky uplatnenej v tomto spore od jeho právneho predchodcu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť totiž iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Keďže žalobcom nebolo preukázané splnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na ust. § 39 OZ. S ohľadom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a preto mu nie je možné priznať právo uplatnené v tomto konaní. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celosti pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v súdnom konaní.

45. Vychádzajúc zo skutočnosti, že súd daný vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský, kontrolou obsahových náležitostí zmluvy a kontraktačného procesu bolo zistené, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože v konaní nezdokladoval vyžadovaný postup ktorý mu ukladá § 7 ods. 1 a hlavne ustanovenie § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.). Súd nemal preukázané, že by právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosti žalovaného splácať úver s odbornou starostlivosťou. S prihliadnutím na príjem žalovaného (780 eur), bez uvedenia akýchkoľvek výdavkov, právny predchodca žalobcu nesprávne vyhodnotil schopnosť žalovaného splácať úver. Právny predchodca žalobcu si okrem lustrácie v úverovom registri nezabezpečil žiaden podklad pre vyhodnotenie tejto schopnosti. Uspokojil sa dokonca aj s neuvedením žiadneho výdavku žalovaného aj napriek tomu, že žalovaný mal povinnosť oboznámiť veriteľa s týmito údajmi. Právny predchodca žalobcu pri posúdení schopnosti veriteľa vychádzal iba z úverového zaťaženia žalovaného, pričom do existujúcich záväzkov započítal iba sumu 37 eur vyplývajúcu z ručiteľského záväzku žalovaného, kde ostatné úverové zaťaženie žalovaného neposúdil ako záväzok, nakoľko poskytnutým úverom došlo k splateniu týchto úverov. Výška mesačnej splátky poskytnutého úveru bola 345,87 eur. Nemožno preto hovoriť o správnom vyhodnotení schopnosti žalovaného splácať predmetný úver, ak veriteľ neprihliadal na žiadne výdavky žalovaného napr. na bývanie, stravu a pod. Dôsledkom nesplnenia tejto povinnosti je, že veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Mimoriadne zosplatnenie úveru aj z tohto dôvodu preto nemožno považovať za platné. Aj z tohto dôvodu pohľadávka zo zmluvy teda nebola splatná a teda neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na jej postúpenie.

46. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú vsietky preukázané, odvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Podľa § 257 CSP, vy'nimoc'ne su'd neprizna' na'hradu trov konania, ak existuju' do^vody hodne ' osobitne'ho zreteľa.

51. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

52. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

53. Súd rozhodol podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP o trovách prvostupňového a odvolacieho konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný bol v prvostupňovom aj odvolacom konaní celkom úspešný, preto má oproti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Strany netvrdili a ani súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

54. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, CSP).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.